ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Αὐγούστου 1929 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 276

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

### Νόμοι

Νόμος 4209. Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων κειμένων διατάξεων. (Ἀναδημοσίευσις). ... ... ... ... ... ... ... ... ... ... ... 1

Νόμος 4290. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου (12 Μαΐου) 1926 Ν. Δ. 1) περὶ τροποποιήσεως, διορθώσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀπὸ 4)9 Σεπτεμβρίου 1925 τριῶν Ν. Διαταγμάτων περὶ πινακίου, περὶ καταργήσεως ἐν μέρει τῆς ἐφημοδικίας καὶ περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς Πολιτ. Δικονομίας, καὶ 2) περὶ τροποποιήσεως ἄλλων τινῶν διατάξεων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. ... ... ... ... 2

Νόμος 4291. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 4)9 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς Πολ. Δικονομίας». ... ... ... ... ... ... ... ... ... ... ... 3

Νόμος 4297. Περὶ ἑρμηνείας τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ 4ου ἑδαφίου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου «περὶ ἐκουσίας ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν». ... ... ... ... ... ... ... 4

Νόμος 4300. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου—3 Ὀκτωβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 490 καὶ 530 Πολιτ. Δικονομίας». ... ... ... ... ... ... ... 5

Νόμος 4307. Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1926 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3258 περὶ Ταμείων Προνοίας πρόσωπικοῦ ἐφημεριδῶν». ... ... ... 6

### Διατάγματα

Περὶ συγκροτήσεως τμημάτων διακοπῶν Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης. ... ... ... ... ... ... ... ... ... ... 7

# ΝΟΜΟΙ

(1)

*Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων κειμένων διατάξεων.*

## Νόμος 4209

## ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

1. Συνιστᾶται ἐν τῇ Διευθύνσει τῶν Δημ. Ἔργων κλάδος μονίμων τεχνικῶν βοηθῶν, ὅστις περιλαμβάνει 4 τάξεις δ', γ', β' καὶ α' ἐπὶ ἀντιστοίχοις ἀποδοχαῖς ἐργοδηγοῦ β' καὶ α' τάξεως, μηχανικοῦ β' καὶ α'. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν μονίμων τεχνικῶν βοηθῶν ὁρίζεται ὡς κάτωθι.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Βοηθοὶ μηχανικοὶ | δ' | τάξεως | 8 |
| » » | γ' | » | 8 |
| » » | β' | » | 6 |
| » » | α' | » | 4 |

Ὁ ἀριθμὸς τῶν τεχνικῶν βοηθῶν δ' τάξεως δύναται νὰ εἶνε ἀνώτερος μὲν τῶν 8, ἀλλὰ οὐχὶ καὶ τοῦ συνόλου τῶν εἰς πάσας τὰς τάξεις κενῶν ὀργανικῶν θέσεων.

2. Ὁ βαθμὸς εἰς ὃν τὸ πρῶτον μονιμοποιοῦνται τεχνικοὶ βοηθοὶ μὴ ὑπερβάντες τὸ 50ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας, ἀπόφοιτοι στρατιωτικῶν σχολῶν καὶ ἐπὶ ἔτος τοὐλάχιστον ὑπηρετοῦντες, ἢ κεκτημένοι πιστοποιητικὸν τοὐλάχιστον διετοῦς φοιτήσεως εἰς ἀνωτέρας τεχνικὰς σχολὰς καὶ ἐπὶ ἔτος τοὐλάχιστον ὑπηρετοῦντες ἢ ὑπηρετοῦντες ὑπὲρ τὴν τετραετίαν εὐδοκίμως τεχνικοὶ βοηθοὶ μετὰ πρότασιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ γραφείου ὑποβαλλομένην διὰ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς οἰκείας περιφερείας καὶ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημ. Ἔργων εἶναι ὁ τοῦ τεχνικοῦ βοηθοῦ γ' ἢ δ' τάξεως, προσόντα δὲ περαιτέρω πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων μετὰ τριετῆ ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, κατὰ τὰς περὶ προαγωγῆς τῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῶν Δημ. Ἔργων κειμένας διατάξεις. Οἱ δὲ ἐκ τούτων ἀπόφοιτοι Στρατιωτικῶν Σχολῶν δύνανται νὰ μονιμοποιηθῶσι μὲ τὸν βαθμὸν τεχνικοῦ βοηθοῦ β' τάξεως, ἐφ' ὅσον ὑπηρέτησαν εὐδοκίμως ἐπὶ πενταετίαν ὡς ἔκτακτοι τεχνικοὶ βοηθοί.

3. Τεχνικὸς βοηθὸς δ' τάξεως μὴ κρινόμενος προακτέος ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας.

4. Οἱ τεχνικοὶ βοηθοὶ εἶναι τεχνικοὶ ὑπάλληλοι καὶ διέπονται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ μονίμου τεχνικοῦ προσωπικοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων, δικαιούμενοι εἰς τὴν ἀπόληψιν τῶν ἐπιμισθίων καὶ ἀποζημιώσεων τῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων.

5. Ἡ τυχὸν προγενεστέρα στρατιωτικὴ ἢ πολιτικὴ μονίμου ὑπαλλήλου ὑπηρεσία προσμετρᾶται πρὸς χορήγησιν ἐπιδόματος πολυετοῦς ὑπηρεσίας.

6. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτάκτων τεχνικῶν βοηθῶν, προοριζομένων διὰ τὰ γραφεῖα τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας πλὴν τῆς τοπογραφικῆς, δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀνώτερος τῶν κενῶν θέσεων τῶν ἐργοδηγῶν.

7. Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τεχνικοῦ βοηθοῦ γ' τάξεως δύνανται νὰ διορισθῶσι καὶ μέχρι τριῶν μόνιμοι σχεδιασταὶ ὑπηρετοῦντες ἢ ὑπηρετήσαντες εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας καὶ οἵτινες χρησιμοποιοῦνται ἢ ἐχρησιμοποιήθησαν εὐδοκίμως εἰς τεχνικὰς ἐργασίας ὡς βοηθοὶ μηχανικῶν.

8. Τὸ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Δημ. Ἔργων διατελοῦν εἰσέτι τεχνικὸν προσωπικὸν τῆς τέως Ὑπηρεσίας Ἀποκαταστάσεως Ἀν. Μακεδονίας ἐκ δύο τεχνικῶν ὑπαλλήλων μονιμοποιεῖται εἰς τὴν Τοπογραφικὴν Ὑπηρεσίαν κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῶν Δημ. Ἔργων, ὅπερ κανονίζει τὸν κλάδον καὶ τὸν βαθμὸν κατατάξεως ἑκάστου.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν καὶ τοὺς Ἐλεγκτὰς τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἀντὶ τῆς παρεχομένης συμφώνως τῷ νόμῳ 1393 στρεμματικῆς ἀποζημιώσεως παρέχεται μηνιαίως ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας παρεχομένης τοιαύτης.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀρχιτοπογράφων περιορίζεται εἰς ἕξ, τῶν δὲ τοπογράφων β' τάξεως εἰς εἴκοσιν.

(*) Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθεὶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 239 (Τεῦχος Α') τῆς 22 Ἰουλίου ε. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως α΄ τάξεως σχεδιασταὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημ. Ἔργων μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν προτάσει τοῦ οἰκείου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῶν Δημ. Ἔργων προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν εἰσηγητοῦ.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μονίμων σχεδιαστῶν περιορίζεται εἰς δεκατέσσαρας, αἱ δὲ κεναὶ θέσεις σχεδιαστῶν β΄ τάξεως πληροῦνται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου ὑπὸ ἐκτάκτων ἐχόντων ὑπερτριετῆ εὐδόκιμον ὡς ἐκτάκτων δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐν τοῖς Δημοσίοις Ἔργοις. Οἱ καλλιγράφοι σχεδιασταὶ τοῦ Ἐθν. Μετσ. Πολυτεχνείου ἁρμοιοῦνται ὡς πρὸς τὸν βαθμόν, μισθὸν καὶ τὴν προαγωγὴν πρὸς τοὺς σχεδιαστὰς τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημ. Ἔργων.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ ἄρθρον 64 τοῦ ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1923 Ρ. Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημ. Ἔργων κειμένων διατάξεων, τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως.

2. Τίθενται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ σύνταξιν ὅταν συμπληρώσωσιν ὁ Διευθυντὴς τὸ 70 ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς καὶ οἱ ἐξομοιούμενοι πρὸς Ἐπιθεωρητὴν Δημ. Ἔργων τὸ 65ον, οἱ Νομομηχανικοὶ καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι τὸ 63ον, οἱ μηχανικοί, οἱ ὑπομηχανικοί, οἱ ἐργοδηγοί, οἱ σχεδιασταὶ καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι καὶ ἰσόβαθμοι τὸ 60ὸν, οἱ ἐπιστάται τὸ 58ον καὶ οἱ διοικ. ὑπάλληλοι τὸ 65ον.

3. Οἱ δυνάμει προγενεστέρων διατάξεων τυχόντες αὐξήσεως τοῦ ὁρίου τῆς ἡλικίας των ἐξακολουθοῦσι παραμένοντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ηὐξημένου ὁρίου τῆς ἡλικίας.

4. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1924 Β. Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας κλπ. κειμένων διατάξεων» εἶναι ὅτι ἡ προσαγωγὴ τῆς λῆξ ἀρχικῆς πράξεως ἀποκλειομένης πάσης ἑτέρας ἀνταποδείξεως ἀπαιτεῖται ἐκεῖ ἔνθα συνετάσσοντο ληξιαρχικαὶ πράξεις, ἐπιτοεποένου ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἡλικίας διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

5. Ὁ χρόνος καθ' ὃν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τακτικοὶ ὑπάλληλοι τῶν Δημ. Ἔργων καταληρθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας παρέμειναν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ θεωρεῖται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας καὶ συντάξεως.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Διατάγματος δύναντα. νὰ ἐπανέλθωσιν ἐν ἰσχύϊ αἱ περὶ διαγωνισμοῦ διατάξεις τοῦ νόμου ΓΦΜΒ΄ πρὸς κατάταξιν δοκίμων εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημ. Ἔργων.

Ἄρθρον 6.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιστατῶν Δημ. Ἔργων ἐχόντων μισθὸν ἀκολούθου περιορίζεται εἰς ὀγδοήκοντα, ἐξ ὧν πεντήκοντα μ' εἰσὶν ἔκτακτοι τριάκοντα δὲ μόνιμοι. Οἱ μόνιμοι ἐπιστάται μετὰ πενταετῆ ἐν συνόλῳ καὶ διετῆ ὡς μονίμων εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν δύνανται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημ. Ἔργων νὰ προαχθῶσιν εἰς τὸν μισθὸν τοῦ Γραμματέως Β΄ τάξεως.

Μετὰ δεκαετῆ ἐν συνόλῳ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν οὗτοι δύνανται νὰ προαχθῶσι, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημ. Ἔργων, εἰς τὸν μισθὸν καὶ βαθμὸν Γραμματέως Α΄ τάξεως.

Ἄρθρον 7.

Μισθὸς τῶν πορθμέων ὁρίζεται ὁ τοῦ ἀκολούθου μὲν ἐφ' ὅσον τὸ πορθμεῖον ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιον, ὁ τοῦ γραμματέως β΄ δὲ ἐφ' ὅσον τὸ πορθμεῖον ἀνήκει εἰς τοὺς διοριζομένους πορθμεῖς.

Ἄρθρον 8.

Καταργοῦνται αἱ διὰ τῶν ἄρθρων 13 καὶ 14 τοῦ νόμου 2166 προβλεπόμεναι θέσεις τῶν ἐπιστατῶν, ἀποθηκαρίων, κατωτέρου ἡμερομισθίου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, λογιστῶν καὶ ἰχνογράφων. Οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες ἐπιστάται παραμένουσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καταλαμβάνοντες τὰς διὰ τοῦ ἄρθρου 6 προβλεπομένας θέσεις, πλὴν ἐκείνων εἴτινες θέλουσιν ἀπολυθῇ τῆς ὑπηρεσίας μετὰ γνώμην τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῶν Δημ. Ἔργων.

Ἄρθρον 9.

Ἐπιτρέπεται μετὰ γνώμην τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἡ διὰ Διατάγματος συγχώνευσις ἢ διχοτόμησις τμημάτων τῶν Διευθύνσεων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν τοποθετουμένου ἢ μετατιθεμένου συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις, ἄνευ προσθήκης προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ νόμου 3811 «περὶ Διοικήσεως Ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.» ἐπεκτείνονται καὶ εἰς τὰς Διευθύνσεις Δημοσίων ἔργων καὶ Σιδηροδρόμων.

2. Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ νόμου 3830 καταργοῦνται. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἰσχύει μόνον διὰ τοὺς ἐπιθεωρητὰς καὶ τμηματάρχας, διὰ δὲ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῶν Δημοσίων Ἔργων ἰσχύουσιν αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς παραγράφου ταύτης ἰσχύουσαι διατάξεις.

Ἄρθρον 11.

Μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημ. Ἔργων ἐπιτρέπεται ὁ ἐπαναδιορισμὸς τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῶν δημοσίων ἔργων παραιτηθέντων ἢ ἀπομακρυνθέντων τῆς ὑπηρεσίας ταύτης κατὰ τὴν περίοδον τῆς δικτατορίας, ὁ χρόνος ὅμως καθ' ὃν ἦσαν ἐκτὸς ὑπηρεσίας δὲν λογίζεται ὡς χρόνος τοιαύτης.

Ἄρθρον 12.

1. Οἱ κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους πρὸς εὐρυτέραν μόρφωσιν ἢ δι' ἐκτέλεσιν οἱασδήποτε ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου ἢ λειτουργούντων ταμείων καὶ εἰδικῶν ταμείων πρὸς ἀποστολὴν ὑπάλληλοι τῶν Δημ. Ἔργων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁρίζονται βάσει γνωμοδοτικῆς πράξεως τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δημ. Ἔργων.

2. Οἱ ἐκ τῶν ὡς ἄνω ὑποδεικνυομένων ὑπαλλήλων πρὸς εὐρυτέραν μόρφωσιν ἔχοντες μεταβῇ πλέον ἢ ἅπαξ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δὲν δύνανται νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς αὐτὴν ἐκ νέου πρὶν ἢ ἀποσταλῶσιν οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἑκάστοτε ὁριζόμενοι ἰσόβαθμοι ἢ κατὰ ἕνα βαθμὸν κατώτεροι αὐτῶν ἐκ τῶν οὐδόλως μεταβάντων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Αἱ διὰ λόγους οἱασδήποτε ὑπηρεσίας τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποστελλομένων ὑπαλλήλων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν σχετικαὶ δαπάναι καταβάλλονται ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξόδων τοῦ Ταμείου Ἐθν. Ὁδοποιΐας, ἐφ' ὅσαν ἡ ἐκτελεστέα ὑπηρεσία εἶναι σχετικὴ μὲ ζητήματα ὁδοποιΐας ἢ ἐκ τῶν προϋπολογισμῶν ἐξόδων τῶν εἰδικῶν ταμείων, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ὁποίων ὑπάγεται αὕτη.

Ἐν πάσῃ ἑτέρᾳ περιπτώσει ἡ δαπάνη καταβάλλεται βάσει τῶν ἰσχυόντων νόμων καὶ ἐκ τῶν ἀντιστοίχων ἐγκεκριμένων κονδυλίων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὸν Διευθυντήν, Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν καὶ Ἐπιθεωρητὰς τῶν Δημ. Ἔργων ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ ἡ καταβολὴ τῶν δαπανῶν διανυκτερεύσεως εἰς ξενοδοχεῖα ὕπνου κατὰ τὰς δι' ὑπηρεσιακοὺς λόγους ἀπομακρύνσεις τῆς ἕδρας των.

Ἄρθρον 15.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας δύνανται νὰ κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον κεί-

μενον νόμου πᾶσαι αἱ διατάξεις νόμων αἱ σχετικαὶ μὲ τὸν ὀργανισμὸν τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημ. Ἔργων. Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν τούτων ἐπιτρέπεται νέα ἀρίθμησις ἄρθρων, διάφορος κατάταξις τῶν παραγράφων καὶ ἐδαφίων αὐτῶν, σχηματισμὸς νέων ἄρθρων ἐκ τμημάτων ὑπαρχόντων ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διαρρύθμισις τῶν ὑπαρχουσῶν διατάξεων, σκοποῦσα τὴν διευκόλυνσιν καὶ διασαφήνισιν τῆς κωδικοποιήσεως ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀπολύτως προσθήκης ἢ μεταβολῆς. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω περὶ κωδικοποιήσεως Διατάγματος παύει ἡ ἰσχὺς πάντων τῶν σχετικῶν μὲ τὸν ὀργανισμὸν τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημ. Ἔργων νόμων ἰσχύοντος ἀποκλειστικῶς τοῦ κωδικοποιουμένου νόμου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1929.

*Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας*

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Β. Δεληγιάννης

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Σ. Γονατᾶς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουλίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Δίγκας

---

(2)

*Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου (12 Μαΐου) 1926 Ν. Δ. 1) «περὶ τροποποιήσεως, διορθώσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀπὸ 4)9 Σεπτεμβρίου 1925 τριῶν Ν. Διαταγμάτων περὶ πινακίου, περὶ καταργήσεως ἐν μέρει τῆς ἐρημοδικίας καὶ περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς Πολιτ. Δικονομίας» καὶ 2) «περὶ τροποποιήσεως ἄλλων τινῶν διατάξεων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας».*

## Νόμος 4290

## ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦμεν τὸ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου (12 Μαΐου) 1926 Νομοθ. Διάταγμα 1) περὶ τροποποιήσεως, διορθώσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀπὸ 4)9 Σεπτεμβρίου 1925 τριῶν Νομ. Διαταγμάτων περὶ πινακίου, περὶ καταργήσεως ἐν μέρει τῆς ἐρημοδικίας καὶ περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς Πολιτ. Δικονομίας, καὶ 2) περὶ τροποποιήσεως ἄλλων τινῶν διατάξεων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἔχον οὕτω :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ὑπὸ χρονολογίαν 4)9 Σεπτεμβρίου 1925 Νομ. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ πινακίων κλπ. διατάξεων τῆς Πολ. Δικονομίας» γίνονται αἱ ἑξῆς τροποποιήσεις καὶ προσθῆκαι :

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 προστίθενται αἱ ἑξῆς παράγραφοι :

Ἐὰν ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς εἶχε κοινοποιηθῇ πρὸ πάσης καταθέσεως τοῦ πρωτοτύπου εἰς τὸν ἐναγόμενον καὶ οὗτος ἐπισπεύδει τὴν συζήτησιν, καταθέτει τὸ ἀντίγραφον τοῦτο, ἐπέχον οὕτω θέσιν πρωτοτύπου, ὅτε ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα.

Ἡ κατάθεσις αὕτη τοῦ πρωτοτύπου ἢ ἀντιγράφου δὲν ἐπιφέρει τὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 156 καὶ 575 συνεπείας.

Τὸ κατατιθέμενον δικόγραφον τῆς ἀγωγῆς πρωτοκολλᾶται, ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ μονογραφημένῳ τηρουμένῳ κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ χρονολογικὴν σειρὰν μετ' ἀλφαβητικοῦ εὑρετηρίου.

Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ σημειοῦται ἡ χρονολογία τοῦ δικογράφου καὶ τῆς καταθέσεως αὐτοῦ, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν διαδίκων καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς.

Τὸ εἰσαγωγικὸν τοῦτο ἔγγραφον τίθεται μετὰ τὴν πρωτοκόλλησιν ἐν ἰδιαιτέρῳ φακέλλῳ, ἐν ᾧ ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς τοῦ πρωτοκόλλου καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν διαδίκων, ἀποτελεῖ δὲ μετὰ τῶν εἰς πᾶσαν συζήτησιν κατατιθεμένων προτάσεων, ἐπισυναπτομένων πάντοτε εἰς τὸν φάκελλον ὁμοῦ μετὰ τῶν παρεπομένων δικογράφων καὶ παντὸς προσκομιζομένου ἀποδεικτικοῦ στοιχείου, τὴν δικογραφίαν τῆς ὑποθέσεως, προσαγομένην ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν συζήτησιν.

Προτάσεις ὅμως προηγουμένων συζητήσεων ἵνα ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 559 τελευταίῳ ἐδάφιον τῆς Πολιτ. Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 206 περὶ ἀναφορᾶς εἰς ὡρισμένα μέρη τῶν προτάσεων τούτων, διατεταγμένα.

Ἐκ τῆς οὕτω σχηματιζομένης δικογραφίας ἀναλαμβάνονται ἐπὶ ἀποδείξει, φυλαττομένη ἐν αὐτῇ, μετὰ τὸ πέρας τῆς δίκης τὰ παρ' ἑκάστου τῶν διαδίκων κατατιθέμενα δικαιόγραφα, ἐκτὸς ἐὰν ἕνεκα ἀποχρῶντος λόγου βεβαιουμένου ὁ Πρόεδρος ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόδοσιν καὶ πρὸ τοῦ πέρατος τῆς δίκης, ὅτε κρατοῦνται ἀντιπεφωνημένα ἀντίγραφα τῶν ἐγγράφων τούτων δαπάνῃ τοῦ αἰτοῦντος. Ἡ ἀγωγὴ καὶ αἱ προτάσεις ὡς καὶ πᾶν οὕτω κρατούμενον ἀντίγραφον παραμένουσι πάντοτε εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ δικαστηρίου ἐντὸς τοῦ φακέλλου τούτου.

Κατὰ πᾶσαν ἐγγραφὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ πινάκιον σημειοῦται ἐν ἰδιαιτέρᾳ στήλῃ αὐτοῦ ὁ αὔξων ἀριθμὸς ὑφ' ὃν ἔχει καταχωρισθῇ τὸ σχετικὸν εἰσαγωγικὸν τῆς δίκης ἔγγραφον ἐν τῷ βιβλίῳ πρωτοκόλλου, ἐπὶ δὲ τοῦ φακέλλου σημειοῦται ὡσαύτως ἡ χρονολογία τῆς δικασίμου, ὡς καὶ πάσης μετ' ἀναβολὴν τοιαύτης, πρὸς δὲ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τῶν ἐκδοθεισῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἀποφάσεων καὶ ἡ μετὰ προηγουμένην ἀναβολὴν διαγραφὴ τῆς ὑποθέσεως ἐκ τοῦ πινακίου.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 προστίθενται αἱ ἑξῆς παράγραφοι.

Ἡ κοινοποίησις ἀντιγράφου τῆς ἀγωγῆς δύναται νὰ προηγηθῇ πάσης καταθέσεως ἢ εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφῆς.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου κοινοποιεῖται κλῆσις πρὸς συζήτησιν εἰς τὸν ἐνάγοντα ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τοῦ ἄρθρου 497.

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 5 μεταξὺ τῶν λέξεων «γενομένης αἰτήσεως» παρεντίθεται ἡ λέξις «προφορικῆς», μετὰ δὲ τὴν τρίτην παράγραφον προστίθενται αἱ ἑξῆς παράγραφοι.

Ἐν τῷ πινακίῳ ἐγγράφονται κατὰ προτίμησιν εἰς σύντομον δικάσιμον αἱ μετ' ἀπόδειξιν ὑποθέσεις.

Ἐὰν ματαιωθῇ ἡ συνεδρίασις δι' οἱονδήποτε λόγον, αἱ διὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἐγγεγραμμέναι ὑποθέσεις μεταφέρονται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων εἰς τὰς μετὰ τὴν ματαιωθεῖσαν δικάσιμον κατὰ σειρὰν ἑπομένας τοιαύτας καὶ καθ' ὑπέρβασιν ἕτι τοῦ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὁρισθέντος ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ πινακίῳ ἐγγραπτέων, καλουμένου πάντοτε τοῦ διαδίκου τοῦ ἐπισπεύδοντος πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν νέαν δικάσιμον. Εἰς

τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐγγραφή, ἡ κλῆσις καὶ ἡ ἐπίδοσις ταύτης γίνονται ἀτελῶς.

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος :

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2-7 τοῦ ἄρθρου 495 ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα.

Εἰς τὸ ἄρθρον 8 ἐδάφιον πρῶτον ἀντὶ τῆς φράσεως «ἀπὸ τῆς ὁρισθείσης δικασίμου» τίθεται ἡ φράσις «πρὸ τῆς ὁρισθείσης δικασίμου», εἰς δὲ τὴν δευτέραν παράγραφον μετὰ τὴν φράσιν «δέον νὰ γίνηται» προστίθεται ἡ φράσις «μετὰ προηγουμένην ἐγγραφὴν εἰς τὸ πινάκιον» καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος. «Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 496 ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα».

Εἰς τὸ ἄρθρον 9 ἡ φράσις «πέντε ἡμέρας» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «δέκα ἡμέρας».

Εἰς τὸ ἄρθρον 11 προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα τὰ ἐν ταῖς παραγράφοις 4-7 τοῦ ἄρθρου 495 διατεταγμένα.

Εἰς τὴν τρίτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 12 μεταξὺ τῆς φράσεως «ἀνεξαρτήτως...» παρεντίθενται τὰ ἑξῆς,«ἐφαρμοζομένων καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν διατάξεων τῆς πρώτης παραγράφου».

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου τούτου ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς.

Διὰ πᾶσαν μετ' ἀναβολὴν νέαν ἐγγραφὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ πινάκιον ἐπικολλᾶται ἐκ νέου τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου εἰς διπλοῦν. Τούτου μὴ καταβληθέντος μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως ἡ ὑπόθεσις διαγράφεται ἐκ τοῦ πινακίου. Ἐπὶ πάσης δὲ νέας ἐγγραφῆς μετὰ προηγουμένην ἐκφώνησιν καὶ διαγραφὴν αὐτῆς ἐκ τοῦ πινακίου ἐπικολλᾶται τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου εἰς τὸ πενταπλοῦν.

"Αρθρον 2.

Αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 4)9 Σεπτεμβρίου 1925 Νομ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς Πολ. Δικονομίας» γενόμεναι προσθῆκαι εἰς τὸ ἄρθρον 180 τῆς Πολ. Δικονομίας καταργοῦνται.

Αἱ ἤδη ἐκκρεμεῖς αἰτήσεις περὶ ἀνακλήσεως, ἐφόσον δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασις, θεωροῦνται ὡς μὴ γενόμεναι, αἱ δὲ διακοπεῖσαι πρὸς ἀπόδειξιν προθεσμίαι ἄρχονται ἐκ νέου μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 3.

Εἰς τὸ ὑπὸ χρονολογίαν 4)9 Σεπτεμβρίου 1925 Νομ. Διάταγμα «περὶ καταργήσεως ἐν μέρει τῆς ἐρημοδικίας κλπ.» γίνονται αἱ ἑξῆς τροποποιήσεις καὶ προσθῆκαι:

Ἐκ τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 ἀπαλείφεται ἡ φράσις «ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως τῆς ἀνακοπῆς του ὡς ἀνυποστηρίκτου».

Εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς αὐτῆς παραγράφου ἡ λέξις «τοιούτων» ἀντικαθίσταται διὰ τῶν λέξεων «ἀποφάσεων τῶν».

Εἰς τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς αὐτῆς παραγράφου μετὰ τὴν φράσιν «ἔξοδα καὶ τέλη» προστίθεται ἡ φράσις «καὶ τὸ παράβολον» καὶ μετὰ τὴν λῆξιν «ἀκυρωθῇ» προστίθεται ἡ λέξις «τελεσιδίκως», ἡ δὲ φράσις «ἔκπτωσις ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «παράδοσις εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον».

Προστίθενται εἰς τὸ ἄρθρον ταῦτα αἱ ἑξῆς παράγραφοι :

Ὁ γραμματεὺς ἀρχεῖται τὴν παραλαβὴν τοῦ δικογράφου τῆς ἀνακοπῆς ὡς καὶ τὴν σύνταξιν τῆς εἰρημένης ἐκθέσεως καταθέσεως ἐὰν ὁ ἀνακόπτων δὲν προκαταβάλῃ εἰς αὐτὸν τὰ ἔξοδα τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, τὰ τέλη τῆς μελλούσης συζητήσεως καὶ τὸ παράβολον.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, μὴ ἐμφανιζομένου τοῦ ἀνακόπτοντος, τὸ δικαστήριον ἀπορρίπτει τὴν ἀνακοπὴν αὐτοῦ ὡς ἀνυποστήρικτον.

Ἐκ τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 2 ἀπαλείφεται ὁλόκληρος ἡ περίοδος ἀπὸ τῆς φράσεως «καὶ ἂν ὑποχρεοῦται νὰ προσαγάγῃ ἐν ἀντιγράφῳ κλπ.» μέχρι τέλους, ὡς καὶ ὁλόκληρον τὸ ἀμέσως ἑπόμενον ἐδάφιον «ἡ προσαγωγὴ τῶν ἐγγράφων τούτων γίνεται δαπάναις κλπ.» καὶ ἀντ' αὐτοῦ τίθενται τὰ ἑξῆς «ὡς καὶ πάσας τὰς ἐν τῷ σχετικῷ φακέλλῳ εὑρισκομένας προτάσεις τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος διαδίκου.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπαλείφεται.

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 ἐδάφιον πρῶτον ἡ φράσις «ὁ ἐρημοδικήσας» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς κατὰ τὰς ἑπομένας συζητήσεις».

Ἐκ τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπαλείφεται ἡ ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ φράσις «παραπέμπεται δὲ εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν ἐφόσον πρόκειται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως ἔκδοσιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως» καὶ προστίθεται ὡς τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου τούτου ἡ ἑξῆς:

«Ἐὰν ἡ ἔρευνα τῶν λόγων τῆς ἀνακοπῆς περὶ τοῦ κύρους τῆς ἐρημοδικίας δὲν παρακωλύῃ τὴν ἔκδοσιν ἐπὶ τῆς οὐσίας ὁριστικῆς ἀποφάσεως, γίνεται περὶ αὐτῶν συγχρόνως συζήτησις καὶ ἀπόφασις, ἄλλως παραπέμπονται εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν».

Τὸ ἄρθρον 4 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Αἱ κατὰ τῶν μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1925 ἐκδεδομένων ἀποφάσεων ἀνακοπαὶ διέπονται ὑπὸ τῶν προϋφισταμένων διατάξεων.

"Αρθρον 4.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 638 τῆς Πολ. Δικονομίας, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 263 τῆς 18)20 Μαΐου 1914, προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω ἐξουσίαν τοῦ δικαστηρίου ἔχει καὶ ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως, ἐφόσον ἐπῆλθε μεταβολὴ πραγμάτων, δικαιολογοῦσα τὴν ἀνάκλησιν ἢ τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ἀποφάσεώς του.

"Αρθρον 5.

Ἡ καταργουμένη διάταξις διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος τῆς 2ας παραγρ. τοῦ ἄρθρου 2 περὶ προσαγωγῆς ὑπὸ τοῦ παρισταμένου διαδίκου, ἐν ἀντιγράφῳ, τῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν προτάσεων τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τῆς συζητήσεως διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ διὰ τὰς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰσαχθείσας ὑποθέσεις, ἐφόσον δὲν ἔχει σχηματισθῇ δι' αὐτὰς ὁ φάκελλος τοῦ ἄρθρου 1 ἐδάφ. 4 τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 6.

Οἱ ἀριθμοὶ 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 182 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς : 3 σημειώσεις τῆς χρονολογίας τῆς ἀγωγῆς μετὰ τοῦ αἰτητικοῦ αὐτῆς, 4 ὁ ἀριθμὸς τοῦ πρωτοκόλλου ὑφ' ὃν ἔχει καταχωρισθῇ ἡ σχετικὴ δικογραφία.

"Αρθρον 7.

Πρακτικὰ διασκέψεως ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων τηροῦνται μόνον ὁσάκις ὑπάρχει μειοψηφία, ἥτις καταχωρίζεται ἐν αὐτοῖς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἀπριλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ
Τὰ μέλη
Λ. Ρούφος, Ι. Κούνδουρος, Δ. Αἰγινήτης, Δ. Ταναλίδης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσεροῦλης, Ν. Μπότασης, Κ. Φίλανδρος.

"Αρθρον δεύτερον.

Ἡ ἑβδόμη παράγραφος τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου (12 Μαΐου) 1926 Ν. Δ. προποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἐκ τῆς οὕτω σχηματιζομένης δικογραφίας ἀναλαμβάνονται ἐπὶ ἀποδείξει φυλαττομένη ἐν αὐτῇ μετὰ τὸ πέρας τῆς δί-

νης τὰ παρ' ἑκάστου τῶν διαδίκων κατατιθέμενα δικαιόγραφα ἐκτὸς ἐὰν ἕνεκα ἀποχρῶντος λόγου βεβαιουμένου ὁ πρόεδρος ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόδοσιν καὶ πρὸ τοῦ πέρατος τῆς δίκης, ὅτε κρατοῦνται ἀντιπεφωνημένα ἀντίγραφα τῶν ἐγγράφων ἐκείνων, ἅτινα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου δέον νὰ κρατηθῶσιν ἐν ἀντιγράφῳ δαπάναις τοῦ αἰτοῦντος. Ἡ ἀγωγὴ καὶ αἱ προτάσεις ὡς καὶ πᾶν οὕτω κρατούμενον ἀντίγραφον παραμένουσι πάντοτε εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Δικαστηρίου ἐντὸς τοῦ φακέλλου τούτου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὑδρᾳ τῇ 2 Αὐγούστου 1929.

*Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας*

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
**Δ. Δίγκας**

---

(3)

*Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 4)9 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς Πολ. Δικονομίας».*

**Νόμος 4291**

## ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Κυρούται, ἐφ' ὅσον ἰσχυσε, τὸ ἀπὸ 4)9 Σεπτεμβρίου 1928 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς Πολ. Δικονομίας», ἔχον οὕτω:

## ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1925 ψήφισμα τῆς Δ' τῶν Ἑλλήνων Συνταγματικῆς Συνελεύσεως «περὶ συστάσεως Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ψήφισιν τοῦ Καταστατικοῦ χάρτου κ.λ.π.», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 180 τῆς Πολ. Δικονομίας προστίθενται τὰ κατωτέρω ἐδάφια.

Ἐὰν διετάχθη ἐμμάρτυρος ἀπόδειξις ἢ ἐπεβλήθη δικαστικὸς ὅρκος, ἑκάτερος τῶν διαδίκων δικαιοῦται νὰ ὑποβάλῃ αὐτοτελῆ αἴτησιν περὶ ἀνακλήσεως τῆς ἀποφάσεως. Ὁ δικαστικὸς ὅρκος δὲν ἀποτελεῖ οὔτω τεκμήριον ἀμάχητον διὰ τὸν δεύτερον βαθμόν.

Ὡς λόγος αἰτήσεως εἶναι δεκτὸς εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τῆς ἐπιβολῆς δικαστικοῦ ὅρκου ἡ ἐσφαλμένη ἐκτίμησις, εἰς δὲ τὴν τῆς ἐμμαρτύρου ἀποδείξεως ἐὰν στρέφεται κατὰ τοῦ φέρους μέσων, θέματος ἢ τοῦ λυσιτελοῦς τῆς ἀποδείξεως.

Ἡ αἴτησις κοινοποιεῖται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, δικάζεται δὲ ὡς προτεινομένη ἐκ τοῦ νόμου τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ πάροδον 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς. Ὁ αἰτῶν προκαταβάλλει τὰ τέλη, ἄλλως ἡ αἴτησις ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος.

Αἱ διὰ τῆς ἀποφάσεως τασσόμεναι προθεσμίαι διακόπτονται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς αἰτήσεως μέχρι τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀποφάσεως, ἥτις θεωρεῖται πάντοτε ὡς κατ' ἀντιμωλίαν ἐκδοθεῖσα, καὶ ἄρχονται ἐκ νέου μετ' αὐτήν. Πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω κοινοποιήσεις γίνονται ὑποχρεωτικῶς πρὸς τὸν πληρεξούσιον τοῦ διαδίκου. Ὑποβαλλομένης τοιαύτης αἰτήσεως, εἰσηγητὴς δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ ὁ τοιοῦτος τῆς ἀποφάσεως, ἧς ζητεῖται ἡ ἀνάκλησις.

Νέα αὐτοτελὴς αἴτησις, σκοποῦσα νέαν ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως ἢ μεταγενεστέρων τοιούτων, διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, ὑπὸ οἱουδήποτε διαδίκου ἢ ὁμοδίκου, εἶναι αὐτοδικαίως ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 181 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου ΓΩΓ' τῆς 24ης Ἰουνίου 1911, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἐπιτρέπεται ἔφεσις κατὰ μόνον τῶν ὁριστικῶν ἀποφάσεων, ἀπαγορευομένης τῆς ἐφέσεως κατὰ τῶν μὴ τοιούτων πρὸ τῆς ὁριστικῆς. Αὐτοτελὴς ἔφεσις κατὰ μὴ ὁριστικῆς ἀποφάσεως στερεῖται τῆς ἀναστολτικῆς δυνάμεως καὶ ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Τὸ ἀπαράδεκτον τοῦτο ἐξετάζεται καὶ ὑπὸ τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐδ. β' τοῦ ἄρθρου 515 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς ἔχει τοῦτο μεταρρυθμισθῇ διὰ τοῦ νόμου ΓΩΖ' ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἐπὶ τῶν μὴ ὁριστικῶν ἀποφάσεων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 181, ὡς τοῦτο διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τροποποιεῖται, ὁριζόμενα».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 749 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ ἔφεσις δὲν συγχωρεῖται:

1) Κατὰ τῶν μὴ ὁριστικῶν ἀποφάσεων, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 181 ὁριζόμενα. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις περιέχῃ καὶ ὁριστικὰς διατάξεις, οὔτε ὡς πρὸς ταύτας ἐπιτρέπεται ἔφεσις πρὸ ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ ὅλων τῶν κεφαλαίων τοῦ δικογράφου τῆς ἀγωγῆς ἢ ἀνταγωγῆς. Ἐὰν ὅμως ὁριστικαὶ διατάξεις εἶνε ἐκ τοῦ νόμου προσωρινῶς ἐκτελεσταὶ ἢ ἀπηγγέλθη διὰ τῆς ἀποφάσεως προσωρινὴ ἐκτέλεσις τούτων, ἔφεσις ἐπιτρέπεται μόνον ὡς πρὸς ταύτας, μὴ ἀναστελλουσα τὴν περαιτέρω πρόοδον τῆς δίκης ἐν τῷ πρώτῳ βαθμῷ ἐπὶ τῶν λοιπῶν κεφαλαίων.»

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ ἄρθρον 762 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας προστίθεται ἐν τέλει ἡ φράσις «πλὴν τῶν περιπτώσεων, περὶ ὧν προβλέπει ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 181 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ παρόντος».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 780 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ μεταρρυθμίζουσα ἀπόφασις ἀφανίζει τὴν προσβληθεῖσαν ἀπόφασιν, ὅτε ἡ περαιτέρω συζήτησις τῆς ὑποθέσεως ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν. Ἐὰν τὸ πρωτόδικον Δικαστήριον ἀπεφήνατο ἐπὶ τῆς οὐσίας, ἡ περαιτέρω ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως ὑποχρεωτικῶς ἀνήκει εἰς τὸ Ἐφετεῖον· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ παρα-

πέμψη ταύτην εἰς τὸ κατώτερον δικαστήριον τὸ ἀπορριφθὲν τὴν ἀπόφασιν ἢ ἄλλο ὁμοιόβαθμον».

"Αρθρον 7.

Ἐκ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 812 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας διαγράφεται ἐν τέλει ἡ φράσις «ἢ ἐὰν κατὰ τὸ ἄρθρον 181 ἔγινεν ἔφεσις κατ' αὐτῶν».

"Αρθρον 8.

Αἱ ἀσκηθεῖσαι ἤδη ἐφέσεις κατὰ μὴ ὁριστικῶν ἀποφάσεων ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου θεωροῦνται ὡς μὴ γενόμεναι.

Αἱ ὡς ἄνω ἐκκληθεῖσαι ἀποφάσεις δέον νὰ κοινοποιηθῶσι καὶ αὖθις μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου τούτου, ἐκτὸς δὲ μόνον ὅρχονται αἱ δι' αὐτῶν τασσόμεναι τυχὸν προθεσμίαι.

"Αρθρον 9.

Τὸ Δικαστήριον διὰ τῆς πρώτης κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως ἐξετάζει καὶ ἀποφαίνεται ἐπὶ ὅλων τῶν ἐκατέρωθεν προταθέντων οὐσιωδῶν γεγονότων καὶ διατάσσει ἀποδείξεις περὶ ὅλων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 248 ἀποδεικτέων τοιούτων κυρίων ἢ ἐπιβοηθητικῶν. Μεταγενεστέρα διάταξις ἀποδείξεως γενομένης διὰ τὸ ὁποῖον προταθὲν ἐγκαίρως ἠδύνατο νὰ διαταχθῇ διὰ τῆς πρώτης ἀπόδειξις, δύναται νὰ προκαλέσῃ τὴν παθαρχικὴν τιμωρίαν τοῦ Δικαστηρίου.

"Αρθρον 10.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὰ μέλη
Κούνδουρος, Α. Παναγιωτόπουλος, Ι. Δ. Τσιριμῶκος, Γ. Κοφινᾶς, Γ. Μπούμπουλης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Φ. Μανουηλίδης, Α. Χατζηκυριάκος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 2 Αὐγούστου 1929.

*Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας*
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(4)

*Περὶ ἑρμηνείας τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ 4ου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου «περὶ ἐκουσίας ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν».*

**Νόμος 4297**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

"Αρθρον μόνον.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ 4ου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου «περὶ ἐκουσίας ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν» εἶνε ὅτι, ἡ σύνταξις τῶν ἀποστρατευομένων δυνάμει τοῦ νόμου τούτου κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ 11ου ἄρθρου τοῦ ἐν ἰσχύϊ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 31 Μαΐου 1926 «περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 6 Αὐγούστου 1929.

*Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας*
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Β. Δεληγιάννης

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Θ. Σοφούλης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

---

(5)

*Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου—3 Ὀκτωβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 490 καὶ 530 Πολιτ. Δικονομίας».*

**Νόμος 4300**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

"Αρθρον μόνον.

Κυροῦμεν τὸ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου—3 Ὀκτωβρίου 1925 Ν. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 490 ἐδάφ. α' ἀριθ. 1 τῆς Πολ. Δικονομίας, ὡς τοῦτο μετερρυθμίσθη ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1838 Β. Δ., τοῦ νόμου ΓΨΛΕ' τῆς 21)23 Νοεμβρίου 1911 καὶ τοῦ νόμου 96 τῆς 18)19 Δεκεμβρίου 1913» καὶ β') τοῦ ἄρθρου 530 τῆς Π. Δικονομίας, ὡς τοῦτο μετερρυθμίσθη ὑπὸ τοῦ ΓΨΛΕ' νόμου τῆς 21)23 Νοεμβρίου 1911 καὶ ὡς ταῦτα μετερρυθμίσθησαν διὰ τοῦ νόμου 2793 τῆς 11 Ἰουνίου 1922 (φύλλ. 284), ἔχον οὕτω :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

"Αρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 490 ἐδ. α' ἀριθ.1 τῆς Πολ. Δικονομίας, ὡς τοῦτο μετερρυθμίσθη ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1833 Β. Διατάγματος, τοῦ νόμου ΓΨΛΕ' τῆς 21)23 Νοεμβρίου 1911, τοῦ νό-

μου 96 τῆς 18)19 Δεκεμβρίου 1913 καὶ τοῦ νόμου 2793 τῆς 11 Ἰουνίου 1922, καὶ τὸ ἄρθρον 530 τῆς αὐτῆς Δικονομίας, ὡς μετερρυθμίσθη ὑπὸ τοῦ νόμου ΓΨΛΕ΄ τῆς 21)23 Νοεμβρίου 1911 καὶ τοῦ νόμου 2793 τῆς 11 Ἰουνίου 1922 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

"Αρθρον 490. Οἱ Εἰρηνοδίκαι θέλουσι δικάζει ἐπὶ ἀμφισβητουμένων ὑποθέσεων, περὶ ὅλων τῶν προσωπικῶν καὶ τῶν εἰς κινητὰ κτήματα ἢ τὴν ἐμπορίαν ἀφορωσῶν ἀγωγῶν, ὧν τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν τριῶν χιλιάδων δραχμῶν.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων τοῦ Εἰρηνοδίκου συγχωρεῖται πάντοτε ἔφεσις, ἐξαιρέσει μόνον τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς δι' εἰδικῶν ἢ ἐξαιρετικῶν νόμων ὁ Εἰρηνοδίκης δικάζει ἀνεκκλήτως.

Ἐπὶ ἐκκλητῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδίκου, καθ' ἣν περίπτωσιν αὗται εἰσὶ προσωρινῶς ἐκτελεσταὶ εἴτε ἐκ τοῦ νόμου, εἴτε διὰ διατάξεως τῆς ἀποφάσεως, δύναται ὁ διάδικος νὰ αἰτήσηται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικάσοντος κατ' ἔφεσιν δικαστηρίου τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ παροχῇ ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως. Τὸ δικαστήριον, ἐπιλαμβανόμενον τῆς ὑποθέσεως καὶ κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, δύναται νὰ ἄρῃ ἢ νὰ διατηρήσῃ τὴν χορηγηθεῖσαν ἀναστολὴν καὶ νὰ ἀποφασίσῃ συγχρόνως περὶ ἧς ἐγγυήσεως».

«"Αρθρον 530. Εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν. 1. Περὶ προσωπικῶν καὶ εἰς κινητὰ κτήματα ἀναγομένων ἀγωγῶν, μηδὲ τῶν ἐμπορικῶν ἐξαιρουμένων, ὧν τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἑξακισχιλίας δραχμάς. Ὡς πρὸς τὴν ποσότητα ταύτην λαμβάνεται μὲν ὑπ' ὄψει ὅλον τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ μόνον ἡ πρώτη αἴτησις ἄνευ τῶν ἐπιγενομένων τόκων, ἐξόδων καὶ ἄλλων παρεπομένων ἀποδόσεων. 2. Περὶ πραγματικῶν ἀγωγῶν ἐπὶ ἀκινήτων τῶν ὁποίων τὸ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος αἰτούμενον ἐτήσιον εἰσόδημα δὲν ὑπερβαίνει τὰς 1000 δραχμάς, ἢ ἐπὶ ἐλάσσονος εἰσοδήματος ἢ ἐλλείψεως τοιούτου ἡ ἀποδιδομένη εἰς τὸ κτῆμα ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς δέκα χιλιάδας δραχμάς.»

"Αρθρον 2.

Αἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐγερθεῖσαι ἐνώπιον τῶν Πρωτοδικείων ἀγωγαὶ περὶ ὑποθέσεων ὑπαγομένων λόγῳ ποσοῦ, κατὰ τὸν παρόντα νόμον, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Εἰρηνοδικῶν παραμένουσιν ἐκδικαζόμεναι ὑπὸ τῶν Πρωτοδικείων.

"Αρθρον 3.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων ἐνώπιον τῶν κατ' ἔφεσιν δικαζόντων δικαστηρίων τὸ ἐκκλητὸν ἢ μὴ αὐτῶν κρίνεται κατὰ τὸν νόμον τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

"Αρθρον 4.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσι καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως.

"Αρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΠΑΪΚΑΛΟΣ
Τὰ μέλη
Ι. Κούνδουρος, Κ. Ρέντης, Α. Παναγιωτόπουλος, Ι. Δ. Τσιριμῶκος, Γ. Κοφινᾶς, Γ. Μπούμπουλης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Α. Χατζηκυριάκος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὑδρᾳ τῇ 6 Αὐγούστου 1929.

*Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας*
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

---

(6)

*Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1926 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3258 περὶ ταμείων Προνοίας προσωπικοῦ ἐφημερίδων».*

## Νόμος 4307

## ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

"Αρθρον 1.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1926 Ν. Διατάγματος περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3258 περὶ Ταμείων Προνοίας προσωπικοῦ ἐφημερίδων», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 267 τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 (Τεῦχος Α΄) τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὡς τοῦτο συμπληροῦται διὰ τῆς προσθήκης τῆς περὶ κωδικοποιήσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ νόμου 3258 παραγράφου, ἔχον οὕτω :

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3258 «περὶ Ταμείων Προνοίας προσωπικοῦ ἐφημερίδων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς παραγράφου :

«Οἱ κανονισμοὶ τῶν Ταμείων τούτων ἐγκρίνονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ.

»Αἱ τροποποιήσεις τῶν κανονισμῶν τούτων ἐνεργοῦνται καθ' ὅμοιον τρόπον μετὰ πρότασιν πάντοτε τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, λαμβανομένης τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως διὰ πλειοψηφίας τῶν 3)4 τοὐλάχιστον τῶν μελῶν αὐτοῦ».

"Αρθρον 2.

1. Πόροι τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν εἶναι α΄) τὸ ἥμισυ λεπτὸν ἐπὶ τοῦ κρατουμένου μονολέπτου ἐφ' ἑκάστης πωλουμένης Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος ὑπὸ τῶν πρακτορείων πωλήσεως Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων (τοῦ ἑτερουηλίσεος κατατιθεμένου, κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα ὑπὲρ τοῦ ἱδρυθησομένου Ταμείου τυπογράφων, εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων).

β΄) Εἰσφορὰ τῶν ἠσφαλισμένων ὁριζομένη ἐν τῷ καταστατικῷ, κρατουμένη ἐκ τοῦ μισθοῦ των παρὰ τῶν ἐκδοτῶν ἢ διαχειριστῶν τῶν ἐφημερίδων.

γ΄) Αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου χρηματικαὶ ποιναί.

δ΄) Τὰ εἰσοδήματα ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου.

ε΄) Ἔσοδα ἐξ ἑορτῶν καὶ λαχείων ὀργανουμένων παρὰ τῶν ἠσφαλισμένων.

καὶ στ΄) Δωρεαὶ καὶ κληροδοτήματα.

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τὰ ἐνεργοῦντα τὴν πώλησιν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων πρακτορεῖα ἢ καὶ οἱ

ἰδιοκτήτας τῶν ἐφημερίδων τούτων, ἐφ' ὅσον ἐνεργοῦσιν ἀπ' εὐθείας τὴν πώλησιν αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται νὰ προβαίνωσιν εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς καὶ τὸ πολὺ ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἑπομένου μηνὸς εἰς τὴν ἀπ' εὐθείας κατάθεσιν εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ταμείου Συντάξεων τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων ἡμερησίων ἐφημερίδων, τῶν ἐκ πωλήσεως Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων εἰσπραχθέντων χρηματικῶν ποσῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τούτου. Τὰ ἐκ πωλήσεων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εἰσπραττόμενα κατατίθενται ἐντὸς τοῦ μεθεπομένου μηνὸς παρὰ τῇ αὐτῇ Τραπέζῃ.

3. Οἱ ἐκδόται ἢ διαχειρισταὶ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων ὑποχρεοῦνται νὰ καταθέτουν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ταμείου, τὰς συμφώνως τῷ Καταστατικῷ ἐνεργουμένας παρ' αὐτῶν κρατήσεις ἑκάστου μηνὸς ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν ἠτραλισμένων, ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἑπομένου μηνός.

4. Οἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ὑπόχρεοι εἰς κράτησιν καὶ κατάθεσιν πόρων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ ἐφημερίδων ἐν περιπτώσει παραλείψεως τιμωροῦνται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως με χρηματικὴν ποινὴν 2.000 ἕως 5.000 δραχμῶν. Ἐν ὑποτροπῇ ἡ χρηματικὴ ποινὴ διπλασιάζεται.

Τὰ ἐκ τῶν ποινῶν τούτων ποσὰ εἰσάγονται εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐφημερίδων.

5. Αἱ διατάξεις τῶν §§ 2, 3 καὶ 4 ἰσχύουν καὶ ὑπὲρ τοῦ ἱδρυθησομένου Ταμείου Συντάξεων καὶ Προνοίας ἐργατῶν τυπογράφων Ἀθηνῶν - Πειραιῶς, τοῦ ὁποίου πόροι ὁρίζονται ἐκτὸς τοῦ ἡμίσεως λεπτοῦ ἐπὶ τοῦ κρατουμένου μονολέπτου ἐφ' ἑκάστης πωλουμένης Ἀθηναϊκῆς καὶ Πειραϊκῆς ἡμερησίας ἐφημερίδος ὑπὸ τῶν πρακτορείων πωλήσεως ἐφημερίδων καὶ οἱ ἑξῆς:

α') Εἰσφορὰ τῶν ἀσφαλιζομένων ὁριζομένη ἐν τῷ καταστατικῷ.

β') Εἰσφορὰ τῶν ἐργοδοτῶν ἰδιοκτητῶν τυπογραφείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὁριζομένη συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ νόμου 2868 καὶ ἐξαιρουμένων τῶν ἰδιοκτητῶν τυπογραφείων ἡμερησίων ἐφημερίδων.

6) Ὁ παρὼν νόμος δύναται νὰ κωδικοποιηθῇ διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθν. Οἰκονομίας εἰς ἐνιαῖον κείμενον μετὰ τοῦ νόμου 3258.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὑδρᾳ τῇ 6 Αὐγούστου 1929.

*Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας*

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Π. Βουρλούμης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Δίγκας

# ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

*Περὶ συγκροτήσεως τμημάτων διακοπῶν Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης.*

## ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1851 «περὶ δικαστικῶν διακοπῶν» ΡΠΑ' νόμον ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεών τινων τοῦ Νόμου ΡΠΑ' τῆς 5ης Ἰουλίου 1851 «περὶ δικαστικῶν διακοπῶν» Ν. Δ. καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 7 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Πρωτοδικῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

Πρὸς συγκρότησιν τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Πρωτοδικῶν κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος θέλουσι παραμείνει εἰς τὴν ἕδραν τοῦ δικαστηρίου ἀπὸ 1ης Ἰουλίου μέχρι τῆς 7 Αὐγούστου ἐ. ἔ. οἱ πρωτοδίκαι Ν. Οἰκονομίδης, Διον. Χρυσανθόπουλος, Ἰω. Τραχανῆς, Ι. Λάϊος, Ἐμ. Μανωλεδάκης, Γ. Μουρτζούνης, Εὐάγ. Λίνος καὶ Α. Παπαζήσης ἔμμισθος πάρεδρος καὶ οἱ ἀντεισαγγελεῖς Ι. Πολυκαλᾶς καὶ Δ. Βελλίνης καὶ ἀπὸ 8 Αὐγούστου μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. οἱ πρωτοδίκαι Κ. Καυκᾶς, Ἠλ. Σκαβέντζος, Ι. Σπερελάκης, Ν. Ἰωαννίδης, Δ. Μεταξᾶς, Βαρσάμος, Ἡρ. Καμούτσης καὶ ὁ ἔμμισθος πάρεδρος Π. Γυλῆς καὶ οἱ ἀντεισαγγελεῖς Γ. Ποφάντης, Γ. Ποταμιάνος καὶ Π. Φραγκούλης.

Ἡμέραι συνεδριάσεως ὁρίζονται διὰ μὲν τὰς ἐμπορικὰς καὶ κατεπειγούσας πολιτικὰς ὑποθέσεις ἡ 13 καὶ 20 Ἰουλίου καὶ 10 καὶ 24 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. ὥρας διὰ δὲ τὰς ποινικὰς ἐνώπιον μὲν τοῦ τριμελοῦς πλημμελειοδικείου ἡ 3, 17 καὶ 31 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἀπὸ δὲ τῆς 1 Αὐγούστου μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡ Τετάρτη ἑκάστης ἑβδομάδος, διὰ δὲ τὰς ποινικὰς ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς ἡ 9 καὶ 24 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἀπὸ δὲ τῆς 1 Αὐγούστου μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡ Τρίτη ἑκάστης ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὥρας.

Κατὰ πᾶσαν δὲ Τρίτην θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι καὶ αἱ πρὸς τὸ Συμβούλιον προτάσεις τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ αἱ αἰτήσεις τῶν διαδίκων ἐν κατεπειγούσῃ ἀνάγκῃ συγκαλεῖται καὶ ἐκτάκτως τὸ Συμβούλιον ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ὑδρᾳ τῇ 16 Ἰουλίου 1929.

*Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας*

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Δ. Δίγκας

*Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.*